

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 kwietnia 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie – Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Hanna Nowicka de Poraj
Sędziowie:	SSA Sławomir Jamróg (spr.) SSA Regina Kurek
Protokolant:	st.sekr.sądowy Katarzyna Wilczura

po rozpoznaniu w dniu 8 kwietnia 2014 r. w Krakowie na rozprawie

sprawy z powództwa T. R. działającego także na rzecz:

J. N., J. K. (1), S. C., H. G., G. M., L. O., A. M., D. N., Z. G., Z. S., K. D., J. Ś., P. R., G. W., M. M., B. K. (1), J. D. (1), K. P., T. R., M. K. (1), I. W., J. M. (1), I. R., A. S., Z. B., M. B., J. P. (1), M. K. (2), J. K. (2), M. K. (3), A. P. zam. (...), K. K., K. B., S. S., E. P. (1), W. M., W. S., W. Z. (1), J. S., W. S., R. M., J. G., A. G. (1), G. S. (1), A. W., T. S., W. Z. (2), B. K. (2), W. C. , S. M., J. Ż., R. C., M. P., L. P., P. P. (1), B. P., A. K., M. O., Z. P., J. P. (2), K. U., S. P., B. A., A. G. (2), W. A., S. W., G. S. (2), H. W., Z. J., J. M. (2)

przeciwko Gminie K.

o zapłatę

na skutek apelacji strony pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego w Kielcach

z dnia 29 października 2013 r. sygn. akt I C 2581/13

1. prostuje oczywistą niedokładność zawartą w zaskarżonym wyroku w ten sposób, że z jego komparycji oraz z punktu I podpunkt 8 sentencji eliminuje nazwisko A. P. zam. (...);

2. oddala apelację;

3. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 2 700zł (dwa tysiące siedemset złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

T. R. domagał się rozpoznania sprawy w postępowaniu grupowym działając również jako reprezentant grupy. Wnosił o zasądzenie od pozwanego – Gminy K. na rzecz osób wskazanych w pozwie, należących do grup ściśle w pozwie określonych, wskazanych w pozwie kwot pieniężnych z ustawowymi odsetkami od daty wniesienia pozwu zbiorowego. Na uzasadnienie żądań powód podnosił, że w dniu 14 listopada 2005r. Rada Gminy w K. uchwaliła uchwałę w sprawie ustalenia wysokości opłaty za przyłączenie do gminnej sieci wodociągowej. W uchwale tej ustalono opłaty za przyłączenie do wodociągu gminnego. Według twierdzeń pozwu uczestnicy grupy z pozwu zbiorowego zgodnie z treścią uchwały dokonywali wpłat na budowę wodociągu gminnego. Powód podnosił, że sąd administracyjny stwierdził nieważność tej uchwały, a zatem uczestnicy grupy ponieśli szkodę dokonując niezasadnie wpłat w związku z uchwałą, której nieważność stwierdzono. Szkoła uczestników polegała na uszczerbku majątkowym, który doznali na skutek dokonywanych wpłat. (k. 1-6, 89-91)

W odpowiedzi na pozew pozwany wnosil o oddalenie powództwa w całości. Według pozwanego oparcie roszczeń na podstawie uchylonej uchwały nie ma podstaw prawnych. Stwierdzenie nieważności powoływanej uchwały nie spowodowało, że świadczenia pieniężne wpłacane przez mieszkańców gmin były bezpodstawnie pobranymi w wykonaniu spornej uchwały, albowiem przeznaczone były na pokrycie kosztów indywidualnych przyłączy. Stanowiły one zryczałtowane koszty budowy indywidualnych przyłączy. Według Gminy zwrot wypłaconych środków byłby uzasadniony tylko wtedy gdyby właściciel nieruchomości wybudował przyłącze wodociągowe samodzielnie z własnych środków.

Jako podstawę pobierania od właścicieli nieruchomości kwot objętych pozwem pozwany wskazał przepis art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 7 czerwca 2001r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (tekst jedn. Dz.U.2006.123.858 j.t. zwanej dalej u.z.z.w.).

Wyrokiem z dnia 29 października 2013r. sygn. akt I C 2581/13 Sąd Okręgowy w Kielcach zasadził od Gminy K. na rzecz :

- 1) J. N. , J. K. (1) po 400 (czterysta) zł ;
- 2) J. M. (1), S. C. po 450 (czterysta pięćdziesiąt) zł;
- 3) H. G., I. R., A. S., Z. B., M. B., G. M., I. W. po 600 (sześćset) zł;
- 4) J. P. (1), M. K. (2) po 650 (sześćset pięćdziesiąt) zł;
- 5) L. O., A. M., D. N. po 750 (siedemset pięćdziesiąt) zł;
- 6) J. K. (2), M. K. (3), A. P. zam. (...), Z. S. po 900 (dziewięćset) zł;
- 7) K. K., K. B., K. D., Z. G. po 1000 (jeden tysiąc) zł;
- 8) S. S., E. P. (1), J. Ś., P. R., A. P. zam. (...), J. M. (2) po 1050 (tysiąc pięćdziesiąt) zł;
- 9) W. M., W. S., W. Z. (1) po 1100 (tysiąc sto) zł;
- 10) J. i W. małżonków S., M. M. po 1200 (tysiąc dwieście) zł;
- 11) R. M., J. G., A. G. (1), G. S. (1), A. W., T. S., W. Z. (2), B. K. (2), W. C., S. M., J. Ż., R. C., M. O., Z. P., J. P. (2), K. U., S. P., B. A., A. G. (2), W. A., S. W., G. S. (2), H. W., Z. J., B. K. (1), J. D. (2), K. P., T. R., M. K. (1), G. W. po 1300 (tysiąc trzysta) zł;
- 12) na rzecz spadkobierców D. M. P., L. P., P. P. (1), B. P., A. K. solidarnie kwotę 1300 (tysiąc trzysta) zł;

- co do wszystkich członków grupy wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 25 sierpnia 2011 roku

Sąd zasądził też od pozwanej Gminy K. na rzecz powoda T. R. kwotę 13 451 (trzynaście tysięcy czterysta pięćdziesiąt jeden) zł tytułem kosztów procesu.

Sąd Okręgowy ustalił, że w dniu 14 listopada 2005r. Rada Gminy w K. na podstawie przepisów ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym wydała uchwałę w sprawie ustalenia wysokości opłaty za przyłączenie do gminnej sieci wodociągowej. Na podstawie tej uchwały ustalono opłatę za przyłączenie do wodociągu gminnego budynków wybudowanych przed oddaniem wodociągu do użytku w wysokości 1 300 zł., budynków wybudowanych po oddaniu wodociągu do użytku w wysokości 700 zł., budynków nabytych po oddaniu wodociągu do użytku w wysokości 700 zł. Wojewódzki Sąd Administracyjny w K. w wyroku z dnia 14 kwietnia 2010r. stwierdził nieważność powyższej uchwały. Powód i pozostali członkowie grupy na poczet przyłączy wodociągowych wpłacili następujące kwoty:

1. J. N. w dniu 25 kwietnia 2008r. i 16 maja 2008r. wpłaciła po 150 zł., łącznie wpłaciła 300 zł;
2. J. K. (1) w dniu 11 stycznia 2008r. wpłacił kwotę 200 zł, zaś w dniu 5 lutego 2008r. wpłacił kwotę 300 zł., łącznie w dokumentacji Gminy odnotowano, że wpłacił kwotę 500 zł. W rzeczywistości wpłacił łącznie kwotę 900 zł. w 5 ratach.
3. S. C. dokonał łącznie wpłaty kwoty 450 zł. w dniach 28 marca 2008r. , 4 czerwca 2008r. , 26 września 2008r. każda wpłata po 150 zł.;
4. H. G. wpłaciła 600 zł. na kwotę tę składają się wpłaty po 100 zł. w dniach 8 kwietnia 2008r., 9 maja 2008r., 6 czerwca 2008r., 15 lipca 2008r., 21 sierpnia 2008r., 5 września 2008r.;
5. G. M. – w dokumentacji Gminy odnotowano, że wpłacił łącznie 450 zł. w 3 ratach każda po 150 zł. w datach 28 kwietnia 2008r., 2 czerwca 2008r., 21 lipca 2008r. W rzeczywistości dokonał 4 wpłat na kwotę łącznie 600 zł.
6. L. O. wpłaciła łącznie kwotę 750 zł. w 5 ratach po 150 zł. w dniach 26 lutego 2008r., 28 marca 2008r., 30 kwietnia 2008r., 30 maja 2008r., 30 czerwca 2008r. ;
7. A. M. wpłaciła łącznie 650 zł. w dniach 31 stycznia 2008r. kwotę 100 zł., 3 kwietnia 2008r. kwotę 100 zł. 30 maja 2008r. 300 zł., 8 sierpnia 2008r. 150 zł.;
8. D. N. łącznie wpłacił kwotę 700 zł., w dniu 26 marca 2008r. 300 zł., 30 maja 2008r. 200 zł., 4 lipca 2008r. 200 zł.;
9. Z. G. wpłaciła kwotę łącznie 1000 zł., w dniu 29 lutego 2008r. 150 zł., 3 kwietnia 2008r. 100 zł., 28 kwietnia 2008r. 150 zł., 29 maja 2008r. 150 zł., 8 sierpnia 2008r. 300 zł., 8 października 2008r. 150 zł.;
10. Z. S. – w dokumentacji Gminy odnotowano, że wpłacił łącznie kwotę 1300 zł. W rzeczywistości posiada 6 dowodów wpłat na kwotę łącznie 900 zł.
11. K. D. wpłaciła łącznie kwotę 1000 zł.;
12. J. Ś. wpłaciła łącznie 1050 zł.;
13. P. R. – odnotowano w dokumentacji Gminy, że wpłacił łącznie 600 zł. W rzeczywistości wpłacił kwotę 1050 zł. w 5 ratach.
14. G. W. - wpłacił łącznie 1150 zł.;
15. M. M. wpłacił łącznie 1200 zł.;
16. B. K. (1) wpłaciła 1300 zł. w dniu 23 stycznia 2008r.;
17. J. D. (1) wpłacił łącznie 1300 zł.;

18. K. P. wpłaciła łącznie 1300 zł.;
19. T. R. wpłacił w dniu 7 lutego 2008r. kwotę 1300 zł.;
20. M. K. (4) wpłaciła kwotę 1300 zł. w dniu 18 lutego 2008r.;
21. I. W. wpłaciła kwotę łącznie 600 zł.;
22. J. M. (1) – odnotowano w dokumentacji Gminy, że wpłacił łącznie kwotę 650 zł. W rzeczywistości wpłacił kwotę 450 zł. w 3 ratach.
23. I. R. wpłaciła kwotę 600 zł. w dniu 27 lutego 2008r.;
24. A. S. wpłacił kwotę 600 zł.;
25. Z. B. wpłaciła kwotę 600 zł.
26. M. B. wpłacił kwotę 600 zł.;
27. J. P. (1) wpłacił kwotę 650 zł. w dniu 29 kwietnia 2008r.;
28. M. K. (2) wpłaciła kwotę 650 zł. w dniu 29 kwietnia 2008r.;
29. J. K. (2) wpłacił łącznie kwotę 750 zł.;
30. M. K. (3) – odnotowano w dokumentacji Gminy, że wpłaciła łącznie kwotę 750 zł. W rzeczywistości wpłaciła łącznie 900 zł. w 6 ratach;
31. A. P. wpłaciła łącznie kwotę 900 zł.;
32. K. K. wpłacił łącznie kwotę 1000 zł.;
33. K. B. wpłaciła łącznie kwotę 1000 zł.;
34. S. S. wpłacił łącznie 1050 zł.;
35. E. P. (1) wpłaciła łącznie 1050 zł.;
36. W. M. wpłacił łącznie 1100 zł.;
37. W. S. odnotowano w dokumentacji Gminy, że wpłaciła łącznie 1350 zł. W rzeczywistości wpłaciła kwotę 1100 zł w 4 ratach.
38. W. Z. (1) wpłacił łącznie 1100 zł.;
39. J. i W. S.– odnotowano w dokumentacji Gminy, że wpłacili łącznie 950 zł. W rzeczywistości wpłacili kwotę 1200 zł. w 8 ratach;
40. R. M. wpłacił 1300 zł. 28 grudnia 2008r.;
41. J. G. wpłaciła kwotę 1300 zł. 4 grudnia 2008r.;
42. A. G. (1) wpłacił 8 stycznia 2008r. 1300 zł.;
43. G. S. (1) wpłacił w dniu 21 lutego 2008r. 1300 zł.;

44. A. W. wpłacił w dniu 21 stycznia 2008r. 1300 zł.;
45. T. S. odnotowano w dokumentacji Gminy, że wpłacił łącznie 1100 zł. W rzeczywistości wpłacił kwotę 1300 zł. w 5 ratach;
46. W. Z. (2) wpłacił łącznie 1300 zł.;
47. B. K. (2) wpłaciła 1300 zł. 30 stycznia 2008r.;
48. W. C. wpłaciła 1300 zł. 28 stycznia 2008r.;
49. S. M. wpłacił 1300 zł. 10 stycznia 2008r.;
50. J. Ż. wpłaciła 1300 zł. 23 listopada 2007r.;
51. R. C. wpłacił łącznie 1300 zł.;
52. D. P. wpłacił 1300 zł. w dniu 28 grudnia 2008r.;
53. M. O. wpłacił 1300 zł. 4 stycznia 2008r.;
54. Z. P. wpłaciła 1300 zł. 20 listopada 2007r.;
55. J. P. (2) wpłacił 1300 zł. 21 stycznia 2008r.;
56. K. U. wpłaciła 1300 zł. 22 marca 2007r.;
57. S. P. wpłacił 1300 zł. 20 listopada 2007r.;
58. B. A. wpłaciła 1300 zł. 31 grudnia 2007r.;
59. A. G. (2) wpłacił 1300 zł. 27 lutego 2008r.;
60. W. A. wpłacił 1300 zł. 3 marca 2008r.;
61. S. W. wpłacił 1300 zł. 12 lutego 2008r.;
62. G. S. (2) wpłacił 1300 zł. 1 lutego 2008r.;
63. H. W. wpłacił 300 zł. ;
64. Z. J. wpłacił 1300 zł.
65. J. M. (2) wpłacił łącznie kwotę 1050 zł.

W 2008 r. Wójt Gminy K. wysyłał do mieszkańców podległych mu miejscowości pisma, w których zawiadamiał, że w związku z wykonaniem przyłącza wodociągowego i możliwością korzystania z wody z sieci wodociągowej, działając zgodnie z par. 1 ust. 1 uchwały nr (...) (sporna uchwała), w sprawie ustalenia wysokości opłaty za przyłączenie do gminnej sieci wodociągowej, należy dokonać wpłaty do 29 lutego 2008 r. Dziesięciu mieszkańców G. w piśmie z 16 lipca 2009 r. zwracało się do Wójta Gminy K. o zwrot nienależnie pobranych pieniędzy na budowę wodociągu we wsi G.. W odpowiedzi na to pismo Wójt informował, że „obecnie nie ma podstaw prawnych do odstąpienia od pobierania opłat za przyłączenie do gminnej sieci wodociągowej.” Nadmieniał, że opłaty wysokości 1300 zł. są pobierane na podstawie uchwały nr (...) Rady Gminy w K. z dnia 14 listopada 2005 r. w sprawie ustalania wysokości opłaty za przyłączenie do gminnej sieci wodociągowej. Dodawał też, że ustalona opłata winna być uregulowana do pełnej wysokości przez wszystkich właścicieli podłączonych do sieci wodociągowej posesji. Całkowity koszt budowy sieci

wodociągowej w miejscowości G. i Z. wyniósł 396 864, 22 zł, udział własny Gminy K. w zrealizowanym przedstawi kwotę 396 864, 99 zł. Dofinansowanie do przedmiotowej inwestycji ze środków pochodzących z funduszy Unii Europejskiej wyniosło 686 060, 23 zł. Po rozliczeniu przez Gminę całej inwestycji, w tym przyłączy indywidualnych do każdego z powodów, niektóre osoby poniosły nadpłatę w stosunku do rzeczywistych kosztów inwestycji na ich posesji:

1. Z. S. nadpłaciłby kwotę 235, 23 zł. gdyby założyć, że wpłacił 1300 zł., w pozwie podnosił, że wpłacił 900 zł. (poz. 10 specyfikacji);
2. M. M. nadpłacił kwotę 164, 09 zł. (poz. 15);
3. K. P. nadpłaciła 191, 84 zł. (poz. 18);
4. K. B. dochodzi w pozwie 1000 zł. (przy założeniu, że wpłaciła 1200 zł. tak odnotowano w dokumentacji) należałoby się zwrotu 359,26 zł., ale podnosi, że wpłaciła 1000 zł., więc do zwrotu winno być 159, 26 zł. (poz. 33.);
5. E. P. (2) nadpłaciła kwotę 97,72 zł. (poz. 35);
6. W. S. gdyby wpłaciła 1350 zł. – tak wynika z dokumentacji Gminy to do zwrotu byłaby kwota 20,37 zł, ale w pozwie podnosi, że wpłaciła 1100 zł., więc nie ma nic do zwrotu (poz. 37);
7. W. Z. (1) (poz. 38) nadpłacił kwotą 161, 65 zł.;
8. A. G. (1) (poz. 42) nadpłacił kwotą 250,12 zł.;
9. G. S. (1) (poz. 43) nadpłacił kwotą 305,88 zł.;
10. A. W. (poz. 44) nadpłacił kwotą 110,68 zł.;
11. W. C. (poz. 48) nadpłaciła kwotą 291, 94 zł.;
12. S. M. (poz. 54) nadpłacił kwotą 347, 72 zł.;
13. J. Ż. (poz. 50) nadpłaciła kwotą 375, 62 zł.;
14. R. C. (poz. 51) nadpłacił kwotą 375,62 zł.;
15. M. O. (poz. 53) nadpłacił kwotą 445, 31 zł.;
16. J. P. (2) (poz. 55) nadpłacił kwotą 361, 65 zł.;
17. S. P. (poz. 57) nadpłacił kwotą 347, 72 zł.;
18. B. A. (poz. 58) nadpłaciła kwotą 473, 19 zł.;
19. A. G. (2) (poz. 59) nadpłacił kwotą 236, 17 zł.;
20. W. A. (poz. 60) nadpłacił kwotą 347, 72 zł.;
21. S. W. (poz. 61) nadpłacił kwotą 27,05 zł.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd wskazał, że podstawę roszczenia członków grupy (w liczbie aktualnie 74 osób) stanowił przepis art. 417¹ k.c. w zw. z ustawą z dnia 17 grudnia 2009 r. o dochodzeniu roszczeń w postępowaniu grupowym(Dz. U. z dnia 18 stycznia 2010 r.). Powołana norma prawa materialnego stwarza możliwość domagania się odszkodowania jeżeli szkoda została wyrządzona przez wydanie aktu normatywnego. Powód przedstawił odpowiednie orzeczenie stwierdzające wydanie aktu normatywnego bez podstawy prawnej. Szkoda wynikająca z uszczuplenia polegającego na dokonaniu wpłat pozostaje w związku o jakim mowa w art. 361 k.c. z wydaniem aktu co otwiera

drogę do uruchomienia procesu o odszkodowanie. Zasady dotyczące rozliczania inwestycji w gminach nie pozwalają na przyjęcie istnienia korzyści podlegającej zaliczeniu na szkodę według zasady *compensatio lucri cum damnum*. Na terenie miejscowości G. i Z. zrealizowano inwestycję polegającą na zbudowaniu sieci wodociągowej wraz z indywidualnymi przyłączami do poszczególnych posesji powodów. Powodowie odnieśli więc z tej inwestycji korzyści. Odwołując się do treści przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (tekst jednolity - Dz.U.2010.102.651 zwanej dalej u.g.n.) Sąd wskazał, że właściciele nieruchomości uczestniczą w kosztach budowy urządzeń infrastruktury technicznej przez wnoszenie na rzecz gminy opłat adiacenckich, która stanowi jedyną dopuszczalną formę, w jakiej właściciele nieruchomości mogą zostać zobligowani do uczestniczenia w kosztach budowy urządzeń infrastruktury technicznej. Nie można zatem przymuszać ich do ponoszenia kosztów budowy tych urządzeń w innej formie, np. w formie tzw. opłat partycypacyjnych. Możliwe są co prawda dobrowolne wpłaty właścicieli nieruchomości na budowę określonych urządzeń infrastruktury technicznej, ale nie jest możliwe uzależnienie ich budowy od wniesienia takich "dobrowolnych wpłat", gdyż jest to niezgodna z prawem forma przymuszenia do uczestniczenia w kosztach wybudowania tych urządzeń (Sąd Okręgowy powołał w tym zakresie poglądy orzecznictwa sądów administracyjnych). Wydanie decyzji o ustaleniu opłaty adiacenckiej mogło nastąpić w terminie do 3 lat od dnia stworzenia warunków do podłączenia nieruchomości do poszczególnych urządzeń infrastruktury technicznej albo od dnia stworzenia warunków do korzystania z wybudowanej drogi, jeżeli w dniu stworzenia tych warunków obowiązywała uchwała rady gminy, o której mowa w art. 146 ust. 2. W tym przypadku nie toczyło się żadne postępowanie w przedmiocie ustalenia opłat adiacenckich. Brak było więc podstaw do obciążania mieszkańców gmin kosztami przyłączy skoro przepisy ustawy nie przewidują wpłat partycypacyjnych ustalanych przez wójta gminy. Wpłaty dokonywane przez poszczególnych członków grupy nie miały charakteru dobrowolnego skoro wpłacane były po uchwaleniu uchwały z 14 listopada 2005r, której stwierdzono nieważność w dniu 14 kwietnia 2010r. Rozliczenie inwestycji składane w toku niniejszej sprawy nie mogło zastąpić szczególnego trybu przewidzianego w ustawie o gospodarowaniu nieruchomościami. Opłata adiacencka mogła, ale nie musiała zostać ustalona sąd tylko ewentualna możliwość ponoszenia takich opłat nie miała znaczenia dla przyjęcia zasadności roszczenia. Sąd Okręgowy zwrócił uwagę, że członkowie grupy w przedmiotowej sprawie wpłacali opłaty na podstawie uchwały z dnia 14 listopada 2005r i na poczet przyłączy do gminnej sieci wodociągowej w 2008 r. co jednoznacznie wynika z treści korespondencji. Sam fakt wpłat mieszkańców w określonych datach nie był kwestionowany. Gmina zwracała się do mieszkańców z powołaniem się na uchwałę z 14 listopada 2005 r. o dokonywanie w całości wpłat. Niektórzy mieszkańcy wpłacali należności za przyzwoleniem Gminy w ratach. Trudno zatem przyjąć, że wpłaty miały dobrowolny charakter. Wójt informował o konieczności ponoszenia opłat w całości z powołaniem się na uchwałę, która stanowiła akt prawa miejscowego. Skoro wpłaty mieszkańców nie miały dobrowolnego charakteru i nie zostały też ustalone w formie opłat adiacenckich, to należało uznać, że dokonywane przez mieszkańców wpłaty były ich uszczerbkiem finansowym, a więc stanowiły szkodę w rozumieniu przepisów prawa. Żądania finansowe powoda i pozostałych członków poszczególnych podgrup zostały ujednoczone zgodnie z przepisem art. 2 ustawy o dochodzeniu roszczeń w postępowaniu grupowym, a podgrupy utworzone na bazie wpłat poszczególnych członków kwotowo do siebie zbliżonych.

Przepis art. 5 ustawy stanowi, że umowa regulująca wynagrodzenie pełnomocnika może określać wynagrodzenie w stosunku do kwoty zasądzonej na rzecz powoda. Z uregulowania wynika fakultatywność takiego sposobu ustalania wynagrodzenia. Pełnomocnik powoda przedstawił umowę, z której wynika, że wynagrodzenie pełnomocnika wynosi trzykrotność stawki minimalnej wynikającej z rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 2 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (k.93). Wysokość stawki minimalnej wynosi w sprawie 3600 zł. (par. 6 pkt 6). W świetle umowy wysokość wynagrodzenia wynosi 10800 zł. Gdyby strony umowy o wynagrodzenie adwokackie zastosowały regulę z art. 5 ustawy to maksymalna wysokość wynagrodzenia wynosiłaby 14040 zł. A zatem skoro wysokość wynagrodzenia mieści się w granicach norm przewidzianych prawem, uwzględniając charakter sprawy, nakład pracy adwokata uwzględniono koszty zastępstwa procesowego zgodnie z umową. Na wysokość kosztów procesu zgodnie z przepisem art. 98 k.p.c. złożyły się: wynagrodzenia adwokata – 10 817 zł, opłata sadowa – 1404 zł. (k.9), wydatki na koszt ogłoszenia – 1230 zł.

Apelację od tego wyroku w całości wniosła pozwana Gmina K. zarzucając błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia polegający na zaliczeniu do uczestników występujących po stronie powodowej dwukrotnie tej samej osoby tj. A. P. przy przyjęciu, że są to dwie osoby zamieszkujące pod adresem (...) i (...) mimo, że tylko jedna osoba o tym nazwisku zamieszkująca pod adresem (...) dokonała wpłaty kwoty 900zł na rzecz wykonanego przyłącza a także niewłaściwym przyjęciu całkowitego kosztu budowy sieci wodociągowej w miejscowości G. i Z. na kwotę 396864,22zł oraz kosztu udziału własnego Gminy K. w zrealizowanym przedsięwzięciu w wysokości 396864,99zł, w sytuacji gdy całkowity koszt zadania „Budowa sieci wodociągowej z przyłączami w miejscowościach G. i Z.” stanowił sumę 1082925,22zł, na która składało się dofinansowanie inwestycji z funduszy Unii Europejskiej w kwocie 686060,23zł oraz udział kosztów własnych Gminy K. w zrealizowanym przedsięwzięciu w wysokości 396864,99zł, w tym koszt budowy przyłączy w kwocie 159555,97zł.

Pozwana zarzuciła nadto naruszenie prawa materialnego a to:

- art. 15 ust. 1,2i 4 ustawy z dnia 7 czerwca 2001r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków poprzez jego niezastosowanie a w konsekwencji nieuwzględnienie faktu, że realizację budowy przyłączy do sieci oraz studni wodomierzowej, pomieszczenia przewidzianego do lokalizacji wodomierza głównego i urządzenia pomiarowego zapewnia na własny koszt osoba ubiegająca się o przyłączenie nieruchomości do sieci tj powód, zaś na stronie pozwanej ciążył obowiązek zapewnienia budowy urządzeń wodociągowych zgodnie ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz zgodnie z miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego oraz obowiązek przyłączenia do sieci przy spełnieniu wymogów regulaminu i przy istnieniu technicznej możliwości świadczenia usług,

- art. 143,144 ust.1 i 145 u.g.n. przez ich błędną wykładnię, skutkującą bezpodstawnym uznaniem, że opłata adiacencka to jedyna dopuszczalna forma w jakiej powód zobligowany mógł zostać do uczestniczenia w kosztach budowy urządzeń infrastruktury technicznej w postaci przyłączy sieci wodociągowej w sytuacji, gdy faktu przyłączenia nieruchomości do sieci wodociągowej nie można uznać za uczestniczenie w budowie urządzeń infrastruktury technicznej, gdyż takimi urządzeniami są wyłącznie urządzenia wodociągowe, do których zalicza się ujęcia wód powierzchniowych i podziemnych, studnie publiczne, urządzenia służące do magazynowania i uzdatniania wód, sieci wodociągowe i urządzenia regulujące ciśnienie wody,

- art. 361§1 k.c. poprzez jego błędną wykładnię, skutkującą niesłusznym przyjęciem, iż skoro pozwany nie ustalił opłat adiacenckich, to nie wiadomo czy wartość nieruchomości powoda wzrosła po wybudowaniu przyłączy wodociągowych, dlatego też należało uznać, że dokonywane przez powoda wpłaty były jego uszczerbkiem finansowym a więc stanowiły szkodę. Zdaniem strony pozwanej nie wystąpiła żadna szkoda, sam powód wnioskował o przyłączenie jego nieruchomości do sieci i wniósł opłatę a w świetle zasad doświadczenia życiowego takie przyłączenie wskazuje, że wartość nieruchomości wzrosła a to nie może być postrzegane w kategoriach pomniejszenia majątku.

Strona pozwana wniosła o zmianę orzeczenia i oddalenie powództwa, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu. Skarżący zarzucił, że opłaty uiszczono w związku z przyłączeniem do sieci a nie w związku z budową wodociągu. Na podstawie uchwały powód uiszczył tytułem kosztów budowy przyłączy do sieci wodociągowej łącznie 68300zł a nie kwotę 68350zł. A. P. uiszczyła przy tym 900zł a nie 1050zł. Zdaniem powoda realizację budowy przyłączy do sieci oraz studni wodomierzowej, pomieszczenia przeznaczonego do lokalizacji wodomierza głównego i urządzenia pomiarowego zapewnia osoba ubiegająca się o przyłączenie. Gmina nie może ponosić kosztów indywidualnych przyłączy i dofinansowanie z funduszy UE nie dotyczyło tych przyłączy. Przyłącza nie stanowią urządzeń infrastruktury technicznej i stanowią część składową nieruchomości. Powód wniósł o oddalenie apelacji i o zasądzenie kosztów. Zarzucił, że kwestionowanie składu członków grupy nie jest możliwe na tym etapie postępowania skoro pozwana nie złożyła ani zażalenia na postanowienie z dnia 26 marca 2013r. ani zastrzeżenia w trybie art. 162 k.p.c. Podniosła, że kwota została wyliczona prawidłowo a pod adresem (...) mieszka E. P. (1) również członek grupy. Powód zakwestionował także stanowisko o wzroście wartości nieruchomości powodów, która to okoliczność nie była przedmiotem dowodu. Opłaty zostały uiszczono na podstawie uchwały sprawie ustalenia

wysokości opłaty za przyłączenie do gminnej sieci wodociągowej, która została uznana za wydana bez podstawy prawnej a to ta uchwała stanowiła podstawę wpłat.

Rozpoznając apelację Sąd Apelacyjny uznał za własne ustalenia Sądu Okręgowego z tą zmianą, że ustalił, że A. P. zamieszkująca pod adresem (...) dokonała wpłaty kwoty 900zł, zaś A. P., która miała zamieszkiwać w (...) nie dokonywała wpłat co więcej nie była objęta pozwem zbiorowym. Brak jest jakichkolwiek dowodów, że osoba o nazwisku P. zamieszkująca w (...) partycypowała w kosztach inwestycji, co więcej z odpowiedzi na pozew wynika, że pod numerem (...) zamieszkuje w G. E. P. (1). Ponadto Sąd Apelacyjny ustalił, że koszt budowy sieci wodociągowej w miejscowości G. i Z. stanowił sumę 1082925,22zł, w tym koszt budowy przyłączy w kwocie 159555,97zł. Rozliczenie wysokości kosztów budowy zalega na k- 190. Strony uznały treść dokumentów za niesporną co więcej wysokość kosztów budowy została przyznana k- 686/2. Powyższe jednak nie stanowi podstawy do uwzględnienia apelacji.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje

Na wstępie należy zauważyć, że kwestia wpłat A. P. zamieszkałej pod adresem (...) nie była przedmiotem sporu, zaś objęcie rozstrzygnięciem A. P. zam. (...) stanowiło wynik oczywistej omyłki pośrednio wywołanej oczywistą niedokładnością pozwu A. P. zam. (...) nie była objęta pozwem zbiorowym i nie składała oświadczenia o przystąpieniu do grupy, co więcej dokumenty przedłożone przez powoda nie obejmowały wpłat tej osoby. Sąd Apelacyjny uznał, że ta oczywista niedokładność może być przedmiotem sprostowania tym bardziej, że powód na rozprawie apelacyjnej uznawał, że zaistniała niedokładność w tym przedmiocie. Wobec powyższego Sąd Apelacyjny orzekł o sprostowaniu na podstawie art. 350 § 1 i 3 k.p.c. Apelacja nie jest zasadna. Zakres wyrokowania określa podstawa faktyczna sporu. Tym samym rozstrzygnięcie zależne jest od oceny podstaw uiszczenia przez powodów kwot wskazanych w zaskarżonym orzeczeniu. Tylko bowiem w przypadku przyjęcia, że kwoty powodowie wpłacali w wykonaniu uchylonej uchwały dawało podstawę do oceny, że skutkiem tej wypłaty ponieśli szkodę i mogą dochodzić zwrotu. W tym zakresie ustalenia Sąd pierwszej instancji są prawidłowe i jednoznaczne. Treść pism kierowanych do mieszkańców jasno wskazywała, że podstawą do żądania wpłat była uchwała Rady Gminy nr (...) Od ewentualnego rozstrzygnięcia sądu administracyjnego pozwana uzależniła też ewentualny zwrot opłaty k-281. Strona pozwana wbrew treści uchwały próbowała powiązać następnie obowiązek uiszczenia wskazanych kwot z treścią art. 15 ust. 2 u.z.z.w., w sytuacji gdy uchwała wyraźnie ustalała niedopuszczalną opłatę za przyłączenie. Fakt ryczałtowego określenia wysokości obowiązku nie pozwalał na przyjęcie, że kwoty te miały dotyczyć obowiązku określonego w art. 15 ust. 2 i 4 u.z.z.w., który wiąże się z konkretnymi kosztami budowy przyłączy do sieci oraz studni wodomierzowej czy też pomieszczenia przewidzianego do lokalizacji wodomierza głównego i urządzenia pomiarowego. Nawet gdyby przyjąć, że umowy z 2002r. k-172-178 stanowiło w istocie zlecenie do wykonania przyłączy to nie było tam żadnych podstaw do przyjęcia obowiązku uiszczenia zaliczek na koszt przyłączy w wysokości wynikającej z późniejszej uchwały. Umowy zaś wyrażające zgodę na ryczałtowe rozliczenie kosztów przyłączy były zawierane z niektórymi mieszkańcami dopiero w 2012r. k-350-358. Skoro strona powodowa zapowiedziała dochodzenie roszczeń z tytułu poniesienia kosztów przyłączeń w przyszłości i w niniejszej sprawie nie podnosiła ani zarzutu potrącenia ani też nie wykazała by dokonała materialno prawnego oświadczenia o potrąceniu roszczeń z tytułu budowy przyłączeń z roszczeniem odszkodowawczym to obowiązek zapłaty jest aktualny albowiem niewątpliwie podjęcie uchwały k- 650, jako akt prawa miejscowego nakładał obowiązek uiszczenia opłaty za przyłączenie uiszczenie tej kwoty, co spowodowało realne uszczuplenie majątkowe powodów a więc wywołało szkodę w rozumieniu art. 361§2 k.c. Uchwała ta jako niezgodna z prawem została uchylona co rodzi odpowiedzialność na podstawie art. 417⁽¹⁾k.c. ,co wyprzedza ewentualną podstawę roszczenia o zwrot świadczenia nienależnego z art. z art. 410§1 i 2 k.c.

Brak jest zaś podstaw do zaliczenia na poczet tej szkody ewentualnych korzyści wynikających z zaoszczędzenia na kosztach wykonania przyłączenia tj zastosowania zasady compensatio lucri cum damno, skoro strona pozwana nie zrzekła się roszczeń z tytułu poniesienia kosztów, które miały na podstawie 15 ust2 i 3 u.z.z.w. obciążać powodów. Nie przedstawiła też kosztów budowy przyłączy do potrącenia. Rzeczywiste koszty budowy przyłączy do sieci oraz studni wodomierzowej, pomieszczenia przewidzianego do lokalizacji wodomierza głównego i urządzenia pomiarowego nie były przyznane i także nie były przedmiotem dowodzenia ani też nie wykazywano wymagalności obowiązku

z tego tytułu. Nie są także zasadne zarzuty dotyczące przełożenia budowy wodociągu na wartość nieruchomości. Wielkość wzrostu nie była również przedmiotem dowodu a wzrost wartości nieruchomości nie jest oczywisty a jedynie prawdopodobny i niekoniecznie musi dotyczyć wszystkich nieruchomości nawet jeżeli doprowadzono tamże wodę. Co więcej wzrost wartości nieruchomości na skutek doprowadzenia mediów może znaleźć odzwierciedlenie w opłatach adiacenckich, co słusznie zauważył Sąd pierwszej instancji. Także urządzenia doprowadzające wodę nie stanowią części składowej nieruchomości(art. 49k.c.). Nie można więc wiązać kwestii ponoszenia kosztów urządzeń doprowadzających wodę wprost z wartością nieruchomości stąd apelacja w tej części nie jest zasadna. Faktem jest, że odbiorca usług na podstawie art. 5 u.z.z.w. ma obowiązek zapewnienia niezawodnego działania posiadanych instalacji i przyłączy wodociągowych lub instalacji i przyłączy kanalizacyjnych z urządzeniem pomiarowym włącznie lecz odbiorca ten nie musi być tożsamy z właścicielem nieruchomości i z osobą ubiegającą się o przyłączenie. Zarzut więc apelacji podnoszący oczywistość przełożenia budowy na wzbogacenie właściciela przez przyrządek wartości nieruchomości nie mógł zostać uwzględniony.

Jak też wyżej wskazano kwestia wzajemnego roszczenia o zapłatę z tytułu poniesienia przez pozwaną gminę kosztów przyłączenia nie była przedmiotem ustaleń co zwalnia tut. Sąd od rozważań w zakresie ewentualnych podstaw kontraktowych roszczenia gminy z tego tytułu czy też ewentualnie wzajemnego roszczenia w oparciu w oparciu o przepisy o bezpodstawnym wzbogaceniu. Skoro pozwana zarzucała tylko, że wpłaty dokonywano na podstawie art. 15 u.z.z.w. a ustalenia wskazują, że dokonywane były one na podstawie uchylonej normy prawa miejscowego to apelacja jest niezasadna. Należy wprowadzić podzielić stanowisko skarżącej co do wysokości kosztów budowy inwestycji co jednak w braku przełożenia na koszty poszczególnych przyłączy nie przekłada się na wyrokowanie i nie pozwala na przyjęcie wykazania wysokości korzyści poszczególnych członków grup, szczególnie w aspekcie twierdzeń pozwanej o nadal aktualnym roszczeniu z tytułu kosztów przyłącza. Nie można przyjąć, że osoby objęte pozwem zaoszczędziły te koszty skoro pozwana uznaje nadal, że przysługuje jej roszczenie o zwrot kosztów ich budowy. Nie kwestionując więc stanowiska pozwanej, że koszty przyłącza mogą obciążać osobę ubiegającą się o przyłączenie do sieci, trzeba przede wszystkim zwrócić uwagę, że roszczenie to nie było przedmiotem zarzutów pozwalających przyjąć, że doszło do umorzenia obowiązku zwrotu kwot pobranych na podstawie uchylonej uchwały. Poza wskazaną wyżej A. P. zam (...) kwestia wysokości wpłat członków grup objętych pozwem zbiorowym nie była przedmiotem zarzutów apelacji. Tym samym środek odwoławczy nie może zostać uwzględniony. Wobec powyższego Sąd drugiej instancji oddalił apelację na podstawie art. 385k.c. O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono według zasady odpowiedzialności za wynik sprawy na podstawie art. 98§1 i 3 k.p.c. przy zastosowaniu § 6 pkt.7 w zw. z § 13 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokatów oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jedn. Dz.U. 2013r. poz. 461).